

Sygn. akt IV Ua 9/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Katarzyna Antoniak

Sędziowie: SSO Elżbieta Wojtczuk

SSO Jerzy Zalasieński (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 14 stycznia 2015r. sygn. akt IV U 505/14

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Siedlcach IV Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt Ua 9/15

UZASADNIENIE

W wyroku z dnia 14.01.2015 r. Sąd Rejonowy w Siedlcach zmienił zaskarżoną decyzję wydaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w S. z dnia 29.10.2014 r. i przyznał ubezpieczonej J. C. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 7.10.2014 r. do 3 listopada.

Sąd Rejonowy wydając powyższy wyrok przyjął za podstawę następujący stan faktyczny.

J. C. w okresie od 1.12.2013 r. do 30.09.2014 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w (...) S. A. w K. i z tego tytułu podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu. Jednocześnie w okresie od 17.10.2013 r. do 15.11.2014 r. J. C. łączyła z P. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) w O. umowa zlecenie na wykonywanie czynności kontrolnych w placówkach handlowych i usługowych. Czynności wynikające z tej umowy J. C. wykonywała jedynie w 2013 r. i z tego tytułu otrzymała w czerwcu 2014 r. wynagrodzenie w kwocie 61 zł brutto za czynności wykonane w listopadzie 2013 r.

W okresie od 11.02.2014 r. do 16.02.2014 r., od 16.05.2014 r. do 23.05.2014 r., od 8.09.2014 r. do 30.09.2014 r. oraz od 7.10.2014 r. do 20.10.2014 r. J. C. była niezdolna do pracy. W związku z tym pracodawca wypłacił jej wynagrodzenie chorobowe za okres od 11.02.2014 r. do 16.02.2014 r., od 16.05.2014 r. do 23.05.2014 r., od 8.09.2014 r. do 26.09.2014 r., zaś za okres od 27.09.2014 r. do 30.09.2014 r. wypłacił jej wynagrodzenie chorobowe.

Rozstrzygnięcie wymienionej sprawy Sąd Rejonowy oparł na podstawie art. 6 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. W swoich rozważaniach Sąd I instancji wskazał m. in., iż prowadzenia działalności zarobkowej w rozumieniu art. 13 ust. 1 pkt 2 powyższej ustawy nie można utożsamiać z samym dalszym istnieniem stosunku prawnego łączącego ubezpieczoną z P. G.. Po ustaniu bowiem umowy o pracę zawartej z (...) S. A. w K., ubezpieczona kontynuowała działalność zarobkową na skutek łączącej ją z P. G. umowy zlecenia w okresie od 17.10.2013 r. do 15.11.2014 r. W ocenie Sądu Rejonowego ubezpieczona należycie wykazała, poprzez złożenie dokumentu w postaci oświadczenia P. G., iż w okresie obowiązywania umowy zlecenia w 2014 r. nie wykonywała dla zleceniodawcy żadnych czynności objętych jej przedmiotem i nie otrzymała z tego tytułu żadnego wynagrodzenia. Czynności wynikające z powyższej umowy zostały wykonane przez J. C. w listopadzie 2013 r., za co otrzymała w czerwcu 2014 r. wynagrodzenie w kwocie 61 zł brutto. Jak wskazał Sąd I instancji, organ rentowy nie podważył prawdziwości przedmiotowego oświadczenia. Zdaniem Sądu Rejonowego, w obliczu niewykazania, iż ubezpieczona wykonywała jakąkolwiek aktywność związaną z realizacją postanowień zawartej umowy zlecenia i osiągała z tego tytułu dochód, a w konsekwencji rzeczywiście kontynuowała działalność zarobkową, zasadnym było przyznanie J. C. prawa do zasiłku chorobowego za cały sporny okres.

Od powyższego wyroku apelację złożył organ rentowy, który zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj. art. 13 ust. 1 pkt. 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez błędną wykładnię przepisu. Wobec powyższego, organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa lub uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji. Apelujący podniósł w uzasadnieniu m. in., iż pojęcie kontynuowania albo podjęcia działalności zarobkowej użyte w art. 13 ust. 1 pkt 2 należy rozumieć nie jako faktyczne wykonywanie czynności składających się na działalność zarobkową, ale jako samo istnienie określonej działalności tj. stosunku pracy, umowy cywilnoprawnej, działalności pozarolniczej itd. Powołany przepis, zdaniem skarżącego, należy rozumieć tak, iż objęte nim została utrata prawa do świadczeń przez osoby, które nawet jeśli nie wykonują czynności zarobkowych, faktycznie, to formalnie prowadzą określoną działalność zarobkową np. pozostają w zatrudnieniu, mają zawartą umowę zlecenia. Przeciwnie do wskazanego rozumienie omawianego przepisu w powiązaniu z brzmieniem art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, kłóciłoby się, zdaniem organu rentowego, z ideą racjonalnego pracodawcy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacji nie można odmówić słuszności.

W ocenie Sądu Okręgowego, wydanie wyroku w niniejszej sprawie wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Nie może bowiem zasługiwać na aprobatę wydanie rozstrzygnięcia w zasadzie jedynie w oparciu o kserokopie pism, w tym oświadczenia P. G., umowy zlecenia zawartej przez J. C. z P. G. oraz jej wypowiedzenia, które nie zostały w sposób właściwy potwierdzone przez upoważnione do tego osoby z jednoczesnym pominięciem dowodu z przesłuchania ubezpieczonej, która nie stawiała się na termin rozprawy.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Rejonowy w sposób należyty dokona zgromadzenia materiału dowodowego, tj. przeprowadzi dowód z przesłuchania stron ograniczony do przesłuchania ubezpieczonej oraz dopuści zgłoszone przez strony wnioski dowodowe.

Konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego od początku skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 386 par. 4 kpc orzekł jak w wyroku.